Ч. 221 (13.460). Львів, четвер 24. серпня 1933. Opłata pocztowa zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

ВУЛИЦІ МІСТА ЛЬВОВА.

Львів, 22. серпня 1933.

Скільки є вулиць у Львові та які їхні назви — довідатись про це не така легка справа. Істнує — кажуть — взагалі лише одна примірник з авторитетною виказкою, в руках одного магістратського достойника, але й той примірник задавичайно помазаний і мало для невтаємниченого придатний. Від кількох днів він певне ще дужче покреслений: около 400 вулиць дістало нові назви! Знявся з приводу цієї події навіть маленький шум по польських газетах. Очевидео, що всі вони солідарно промовчали річ найцікавтнішу: на ок. 400 новоназваних чи перевазваних вулиць Великого Львова лише 3 вулиці дістали українські назви, з чого лише 1 (одна) вулиця у т. зв. старому Львові, а дві на периферіях! Ця ост. постанова доповнила мірку *скандалу*, яким є стан номенклятури вулиць міста Львова.

Не маючи змоги дістати повної виказки всіх вулиць Великого Львова — купили ми плян міста, який у 1931 році видала „Ксьонжніца Атляс" (новішого видання мабуть нема). Виказано там 501 назв вулиць стар. Львова, та 42 чотирьох передмість (Замарстинів, Знесіння, Левандівка і Клепарів), приналежних нині до Великого Львова. Не фіґурують там такі передмістя, прилучені в міжчасі до спільної львівської громади: Голоско, Кривчичі, Пасіки, Ялівець, частина Козельник, Персенківка, частина Кульпаркова, Сигнівка і Богданівка. Всеж, 543 назви — це вже достаточне число для засування пропорції, в якій находяться назви польські й українські. Отже на 501 назв старого Львова маємо такі (позабучно) „українські вулиці": 1) Вагилевича — при знана Вагилевичеві, як полякові, 2) Котляревського (мабуть єдина у Львові „вулиця", яка *не має ні одного числа дому*, лише наріжняк з фронтом до вул. Сикстуської!), 3) Шашкевича (буквально 11 будинків, при чому ця вуличка сліпа), 4) Шептицьких (може мати до неї претенсію і польський ґенерал) і 5) Шевченка (поміж т. зв. Пилипівкою та личаківським цвинтарем, славна вуличка тим, що по одному боці не має тротуару, бо 2 тротуари, трамвай і фіра там не помістились би). Тай годі. Із 501 (пятьсот один) назв можна вилускати 5 (пять), а того ні одна без свого „але". Правда є ще вулиця „Руска" і чотири ґеографічні назви Галицька, Волинська, Холмська і Київська, але ледви чи якунебудь з тих назв польські члени магістрату й радні міста вважають українською! Є ще вулиця Церковна і Зацерковна. Більше натягнути в українську користь ніяк уже не можна.

На передмістях Львова (тепер частин Великого Львова) маємо вже більше українських назв. Так впр. на Клепарові є вул. Лисенка, на Левандівці Шевченка, на Знесінню Хмельницького (єдина на просторі Великого Львова, гей далеко за світом!), Франка (теж само!), Просвітня і Шевченка. Є теж трохи українських назв і на інших передмістях. Одначе їм також грозить тепер небезпека — щезнути.

Бо саме прилучення підльвівських передмість до спільної громади міста Львова висунуло автоматично справу перегляду назв усіх вулиць. Передовсім великий клопіт має почта, бо раптом у Львові впр. аж 9 Ґрунвальдських вулиць, 5 вулиць 3-го Мая, кілька вулиць Шевченка і т. д. Показалося теж, що чимало забудованих уже вулиць не має зовсім назв і фіґурує як „бічні" ріжних інших вулиць. А роблючи ревізію списку — виринула нараз маса проєктів і концепцій, які всі на купу мали дві хиби: 1) що не брали зовсім під увагу відсоткового відношення національностей, замешкуючих терен Львова, і 2), що ціла історія з оцими хрестинами й перехрещуванням відбулася в такому приспішеному темпі, наче би річ ішла не про громадську справу, а бюрократичну дрібничку. Головним референтом цілої справи та справжнім автором нових назв є д-р Чоловський, директор міського архіву (мимоходом кажучи син греко-католицького священика). Вправді покликано для цієї справи й спеціяльну підкомісію радних (якої первісним головою був р. Рибіцький з гурта „старих радних", потім інж. Маєвський з ППС), але радні обмежилися до виконання формалістики і майже без застережень затвердили маґістратський проєкт.

Тільки през. Дрояновський заквестіонував „фамілійний" принцип називання вулиць та цілу низку інших назв, при чому — як зачуваємо — повисло у воздусі й 5 намічених українських назв, з того здається 4 на передмістях (затвердження істнуючої вул. Івана Франка на Знесінню, вул. Огоновських, Шараневича, о. Білинкевича і Княгині Констанції, — римокатолицької дружини князя Льва). Затверджено лише назву вулиці Лисенка на Знесінню, одну вуличку (десь на передмістю, не знаємо де) переназвано вулицею Острожських, та вулицю Генінґа переназвано вулицею Гетьмана Сагайдачного (як відомо, при вул. Генінґа лежить комплекс українських домів кооперативи „Власної Хати"). Таким робом на ок. 400 нових назв ми дістали по правді **одну!**

Тимчасом згідно з **примітивною справедливістю** належиться нам у Львові 20 відс. усіх назв, себто на 500 назв старого Львова повинно бути 100 вулиць з українськими назвами! Адже навіть по скромній статистиці живе у Львові ок. 20 проц. греко-католиків! Річ ясна, що ніхто з українців не пропонував би називати вулиць іменами, які булиб для поляків червоною плахтою. Але є чейже ціла низька імен „ледразливих", які мають повне право фіґурувати на вулицях Львова. Характеристично, що досі нема нпр. у Львові вулиці основників міста: ані вулиці князя Льва ані короля Данила. Нема ні одної історичної назви, — ні одного імени гетьмана. А чейже і поміж українськими гетьманами були одиниці, яких імена навіть тісно звязані з історією Польщі: Виговський, якого підпис лежить під гадяцьким договором, Іван Мазепа, якого імя стало вже символом боротьби проти Росії, Пилип Орлик, що все життя плянував союз України, Франції, Польщі, Швеції і Туреччини. Вулиця Понінського повинна бути перехрещена на вул. Івана Франка — бо там він жив і помер, там стоїть його дім, ювилейний дар від народу. Повинні бути у Львові вулиці Петра Могили, Просвіти і Святих Пятниць, Володимира Шухевича й Олександра Барвінського, митрополита Яхимовича, кард. Сембратовича, Івана Левинського... Річ ясна, що вулицею Шевченка повинна бути одна з центральних вулиць, інше теж місце повинні зайняти вулиці Шашкевича і Котляревського.

Річ ясна, що годі тут казати про „переочування" чи коротку память „батьків міста". Не маємо сумніву, що це свідома робота, яка має підкреслювати зовнішній польський характер міста і навіть назвою вулиць не нагадувати історичний, культурний і етнічний звязок Львова, столиці Галицької Землі, з історією і культурою українського народу. Однак сумніваємося в доцільність такої зовнішньої польонізаційної політури. Не бачимо й політичного глузду в такій тактиці. Політика з назвами вулиць міста Львова безперечно покривається з загальною офіціяльною національною політикою супроти українців у Польщі. Але роблена вона з перспективи того самого вузенького і маленького віконця, крізь яке видно хіба лише постаті пп. Ст. Грабського і Романа Дмовського, які закривають собою весь світ. І тому й практичні успіхи такої політики — такі, якими є по нинішній день.

Закарпаття.

ЗІЗД „ПРОСВІТ" У ПЕРЕЧИНІ.

В неділю 13. серпня ц. р. відбувся у Перечині зізд читалень Т-ва „Просвіта" перечинської округи. Ще так недавно відбувався зізд читалень у Мукачеві і в усіх у памяті той день. В Перечині ще виразніше виступає селянство та робітництво у своїх кроях, а похід по містечку ще більше рябротить барвами одягу ріжних околиць.

В поході у місті брало участь біля 2.000 людей. Дуже гарно репрезентували похід кінnотчики, що в козацькому вбранні їхали на чолі проводу. Сотки пластунів, біля сотні учасників на колесах і шкільна молодь — ось числовий вираз учасників свята.

В ґімнастичній салі горожанської школи відбувалися масові збори, на яких присутні вислухали масу привітань від представників освітніх, господарських та професійних організацій. Короткі й річеві реферати, що були виголошені після перерви, подали напрямні діяльности читалень.

Особливої уваги заслуговує розвагова частина, коли перед тисячними масами людей на зеленій луці виступали селянські хори, шкільні діти та дуті орхестри зі своїми продукціями. Бурливі оплески слухачів свідчили про досконалість виконання чисел програми.

Коли настав вечір, то розвагову частину програми перенесено до закритої салі, де знову виступили хори, з яких особливий успіх мав перечинський під диригуванням Івана Романченка. Січовики вдало виконали кілька ґімнастичних вправ, смичковий квартет заграв композицію Моцарта і потім танці учнів школи А. Кістя доповнили ріжноманітну та цікаву програму забави.

Зізд читалень відбувся дуже успішно. Багато працьовників прислужилося до того, але найбільше перечинські та зарічівські просвітяни, які витратити неодин день тяжкої і напруженої праці, щоб зібрати стільки докупи людей та приготовити таку пишну розвагову програму.

(„Вперед")

За океаном.

СВЯТО ОТВОРЕННЯ І ПОСВЯЧЕННЯ ВИЩОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ШКОЛИ У СТЕМФОРД.

Програма того свята така: Понеділок 4-го вересня 1933 — День Праці: Година 10. рано Архієрейська Служба Божа. Целебрує Преосв. Василь Володимир Ладика, єпископ католицьких українців з Канади. Проповідь виголосить Преосв. Константин Богачевський, Співають злучені мішані хори українських католицьких церков з околиці в силі 300 членів під управою учит. Андрія Гели з Джерзи Сіті, Н. Дж. Збірку на школу вестиме о. Антін Лотович в окремо призначеному на це місці. В часі Сл. Божої буде ще загальна колекта на школу. На почесних гостей в часі Сл. Божої запрошено Високопреосв. Амлета Джьованні Чіконянього, Апостольського Делеґата в Америці і Преосв. Василя Такача, єпископа з ґрецько-католицької епархії з Пітсбурґа. Година 3.30 пополудня: У Стемфорд Гайскул Одиторіюм, в тім самім будинку, де відбудеться обід, буде святочний концерт-академія. Поодинокі точки програми поміщені у Пропамятній Книзі, яку можна буде набути

за ціну 25 центів на місці. Програма скінчиться біля год. 6.30. На випадок непогоди Служба Божа відбудеться в лат. церкві Преч. Діви при Елм Стріт, недалеко нашої школи. Загальний нагляд над ладом і виконанням програми має о. Володимир Лотович з Джерзи Ситі.

ТРЕТІЙ ВИСТУП ХОРУ КОШИЦЯ В РАДІО.

Третій виступ хору Кошиця зі стації WAOC в Ню Йорку, 30. VIII. в год. 8.15 веч., був запов іджений у великих нюйорських щоденниках і тому вся інтересована публика мала змогу пригадати собі в час на важну подію. Програма зачалася, як і попередніми разами, рефреном з опери „Запорожець за Дунаєм" від слів: „Рідний край ми споминаєм там за тихим, за Дунаєм" і тією самою строфою закінчилася. Це настроює дуже чутливо українського слухача і нагадує йому, що він еміграет. Виконання дальших точок, а саме: щедрівки: „Ой сивая тая зазуленька", колискової пісні „Котику сіренький", колядки: „А в нашого хазяїна" та гуцульської пісні „Ожеледа" вийшло цим разом без найменшого заміту як щодо виконання, так і щодо передання в радіо. Англійські пояснення були дуже влучні. Управитель стації заповів дальший виступ хору найближчої суботи в тім самім часі.

„ВЕЧІР НА УКРАЇНСЬКІМ СЕЛІ" В РАДІО.

Радіо-програма „Сурми", надавана кожної неділі в год. 8.30 рано зі стації WOV, вибивається вже на належне місце між іншими, звичайно принагідними, українськими радіо-програмами. З талантом зібраний і по мистецьки виведений етнографічний матеріял сплів цим разом гром. Мирон Сурмач в образок-скеч „Вечір на українськім селі". Як артисти виступали: М. Скоробогач, двоє Котовичів, п-а Кисіль та орхестра Вдовяка. Перед музичною програмою виголосив д-р С. Демидчук промову про значіння Української Вищої Школи у Стемфорд із зазивом посилати туди українські діти. — Дальша часть промови буде передана найближчої неділі.

Траґедія середущого й молодого покоління.

XV.

МАЛА ЖИТЄЗДАТНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ІНТЕЛІҐЕНЦІЇ.

В попередніх увагах я зазначив, що український нарід в межах Польщі находиться щойно на порозі господарського відродження. Цей період вимагає вже з боку недержавного народу фахових і спеціяльно-кваліфікованих сил. В промислових і торговельних підприємствах, в кооперації, в самоуправних установах приходять до голосу кваліфіковані фахівці, в першу чергу інжинірн всіх фахів.

В господарській боротьбі не вистарчає вже багато захоплення і наївної віри, що переносить гори, та стихійного романтизму, що істнує поза часом і реальними можливостями (це все прикмети першого періоду, національно-культурного відродження) а треба фахового знання, організаційного і практичного хисту, доцільної пропаґанди і точного переведення в життя намічених плянів.

Загал української інтеліґенції, не виключаючи молоді і фахівців з покінченими високими школами, не є пристосований до самостійного практичного життя, до ролі будівничих в господарській ділянці. Вслід за цим, українська інтеліґенція є мало житєздатною а цей брак житєздатности є головною причиною безробіття української інтеліґенції.

Дипльоми і практичне життя. У нас і серед тих, що студіюють, і серед старшого громадянства панують хибні погляди про значіння покінчених середніх, чи високих шкіл. Звичайно думають у нас, що коли хтось покінчить студії й поздає всі іспити, то це вже робить його здібним до практичного життя. Не треба доказувати, що такі погляди помилкові. Европейські та зокрема польські високі школи в противенстві до американських дають здебільша лише теоретичну освіту а не вишколюють практиків. Один Повітовий Союз Кооператив заанґажував до фабрикування пасти до обуви двох інжинірів-хеміків. Вони робили таку лиху пасту, що Союз поніс значні матеріяльні втрати і мусів зліквідувати виробництво пасти. В тому самому часі дуже гарно розвивається українська фабрика пасти „Елеґант", хоч там нема дипльомованих фахівців-хеміків. Значить, що само теоретичне знання не всилі заступити практики, що після фахових теоретичних студій ще треба окремо навчитися пристосовання теорії в практичному житті, або — іншими словами, — треба перевести часом довголітню практику по промислових чи торговельних установах. Раз зголосився до української кооперації і просив посади оден знайомий чоловік з покінченими фаховими високими школами, але посади не одержав. По трьох чи чотирьох роках практики у чужих фірмах приняла його кооперація з отвертими раменами і він сьогодні займає в ній чільне становище.

Також середні школи в Польщі не дають ні дрібки практичного знання і тому не дивниця, що продукують вони інтеліґенцію, незадібну до практичного життя. Людина, яка перебула в середній школі 8 літ серед абстрактних думок, не має почуття і поняття про дійсність.

Останніми часами „Рідна Школа" завела в своїх середніх школах навчання кооперації. Це корисна реформа наближує учнів до реального життя. Дитина має змогу пізнати, що це єгро... у світі, як відбувається торгівля, має змогу навчитися дещо книговодства. За цією реформою повинні піти дальші, та в першу чергу навчання суспільної економії. Крім школи і позашкільне виховання дитини повинно приготовлювати її до практичного життя.

В українському громадянстві український інтеліґент мусить бути будівничим нового життя, мусить вміти творити нові варстати праці. Завдання українського студента високих фахових шкіл далеко трудніше, ніж студента державних націй. Студент пануючої нації після укінчення фахових шкіл має звичайно заготовлений варстат праці. Студент-українець побіч теоретичної науки мусить продумувати над тим, якби то придбане теоретичне знання пристосувати до української дійсности і розбудувати новий варстат праці, якого досі не було.

Українська інтеліґенція та фізична праця. Українська інтеліґенція несвідомо підлягала довгі часи впливам польської шляхотської культури і наслідком того відноситься з неважанням до фізичної праці і до всіх тих, що творили не духові, а матеріяльні вартости. Вона до війни творила окрему досить щільно замкнену касту, звязану своєрідними амбіціями і пересудами. Священик, суддя, учитель чи навіть возний державної установи вважали родинним нещастям, коли їх син не покінчив середніх шкіл і став наприклад ремісником, або їх доньки вийшли заміж за заможного й інтеліґентного ремісника чи селянина.

До війни скількість українських ремісників зростала досить швидко, але не було українок, з якими вони могло би женитися. Інтеліґенти не хотіли віддавати своїх доньок за ремісника, а селянська донька, яка не вміла куховарства [illegible]

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 24. СЕРПНЯ 1933.

ЯРОСЛАВ ПАСТЕРНАК.

Доісторичні Кульчиці.

Дуже багато доісторичних памяток криє ще в собі наша земля. Рік-річно розкопують принагідно при ріжних земних роботах багато плоских гробів, розорюють старі могили й вали городищ та розкривають давні селища з їхніми культурними верствами й останками хат. Досить матеріялу добувають що-року систематичними розкопками, ще більше находять його просто на поверхні землі, а проте все ще тих памяток у нас в землі багато, дуже багато. Це тому, що ціла Східна Галичина була вже від камінної доби доволі густо заселена ріжними народами та племенами, що або жили разом, або чергувалися на наших урожайних землях. Горнулися до нас шлеські, волинські й наддніпрянські неолітики, відтак траки, носії лужицької культури, кіммерійці, бастарки, вандали, ґети, ґоти, авари та інші дрібні племена, а всі вони лишали по собі сліди перебування у нас, які й є тепер предметом археольоґічних дослідів.

На систематичне переводження цих дослідів є ще найбільше часу підчас літніх ферій коли то взагалі молодше покоління дослідників з ріжних ділянок науки вибирається в терен за новими матеріялами для себе. Збирають ростини, комахи, скаменілі животини, каміння, мінерали, етнографічний матеріял, а дослідники старовини стараються одночасно розкопками добути із землі останки завмерлих культур, щоби ними вирвати якийсь фрагмент часу із сірої безодні віків та розяснити неодну загадку життя-буття доісторичної людини.

Безпечно краще копати в осени, як не перешкоджає вже збіжжя в полі, але й тепер, у літі, є досить неуправних місць, пасовиськ, ріжних запустів, лісів, де можна копати. Саме на таких місцях збереглися могили й городища найкраще і тамтуди спрямовує тепер свої розшуки археольоґ, провіряє старі відомости з літератури та доповнює новими свою картотеку.

Найбільше таких памяток є на Поділлі та в Сокальщині, бо тамошня дуже родюча земля притягала до себе по всі часи найбільше народу, одначе новішими дослідами стверджено, що є їх досить і в околицях, які виглядали досі за менше залюднені в доісторичних часах або й зовсім пусті. Нпр. про Бойківщину писали ще недавно, що там, над джерелами Сяну, Стрия та Дністра, до XV. ст. тільки ведмеді та тури жили, а чейже воно так не було. При ближчих теренових розшуках та розпитуванні поміж місцевим населенням стверджуємо там чимраз більше нерухомих доісторичних памяток та дістаємо відомости про численні, переважно вже затрачені окремі находки кремінного, камінного та іншого знаряддя. Для прикладу виберу одну тільки місцевість, яку я міг тепер докладніше прослідити. Це Кульчиці Шляхотські біля Самбора.

Є там аж 24 могили, розміщені у трьох ґрупах, що криють у собі останки доісторичного населення сьогоднішньої Бойківщини. З них розкопав я тепер три для прослідження їхньої культурної приналежности та похоронного обряду. І так ґрупа могил на громадському вигоні — це покищо одинокий у нас безсумнівно стверджений слід перед-кіммерійських кочовиків із степової України, мабуть арійського походження, які прийшли до нас під кінець енеоліту або вже у І. бронзовій добі (біля 2.000 перед Хр.) та принесли зі собою зовсім незнаний на заході звичай посипування небіжчиків у гробі червоною охрою, землистою відміною лімоніту. Робили це без сумніву для якихось маґічних цілей, може тому, щоби надати трупові позірного вигляду живого, рожево закрашеного тіла з румянцями, бо вірили вже у позагробове життя, на що вказує у гробі ріжне знаряддя до вжитку на тамтім світі та горщики, первісно з їжею. В подібній цілі малюють ще й сьогодні деякі примітивні народи своїх небіжчиків на червоно, а хто знає, чи не в якім далекім звязку з тим і колишнє прибивання домовини червоною китайкою у наших козаків.

В цілім насипі розкопаної мною могили найшлося порозкиданих багато дрібних черепків та вугликів, які вказують на те, що ще перед засипанням могили справляли біля небіжчика при тризну, палили вогонь та розбивали після бенкету горщики з їжі (останній звичай задержався декуди ще до-сьогодні, нпр. у сербів).

В самім гробі по небіжчику не було й сліду, бо гумусові кислоти встигли його вже разом з кістьми стравити; лишилася тільки тоненька верства червоної охри на границі між цілиною і насипом, якою він був посипаний. Горщика в гробі не було, певно з ощадности, бо кочовики дуже цінять керамічні вироби, не маючи часу і спромоги робити собі їх частіше. Тому посмертну страву певно поклали просто в яму в землі біля покійника, так як то ще донині роблять нпр. болгари, що при поминках роблять у гробі дірку і вливають тамтуди трохи води та вина[illegible]. Не було також у гробі ніякого знаряддя чи камінної зброї, тільки в могиловім насипі найшлися з боку два кремінні скробачі до обскробування костей з мяса.

Друга ґрупа кульчицьких могил є в лісі біля „Війтової (Мончинської) гори". З них розкопав я дві, густо зарослі молодими дубчиками, березами та ліщиною. Приналежні вони вже до іншої культури, хоча мабуть одночасної з першими могилами та криють у собі останки людности, яка прийшла до нас вздовж Висли й Сяну з Шлеська та принесла із собою кераміку, прикрашувану відтисками шнурка. І цей нарід мав подібний похоронний звичай, як чорноморські кочовики, бо в могиловім насипі було також [illegible]

не вміла по міському одягатися, була для реміcника невідповідною жінкою. З конечности багато українських реміcників женилося з польками, які вели дім і виховували дітей в польському дусі. Наслідком того багато українських реміcників польонізувалося.

Підчас мого побуту в Америці побачив я наглядно ріжницю у відношенні до фізичної праці у нас та в Америці. Розмовляв я раз з старим українським робітником, який кільканацять літ працював у фабриці автомобілів Форда. Я спитав його, чи він хотів би вернутися до старого краю. На цей запит він відповів: „Серце мене тягне до старого краю, до рідного краю, але здається мені, що я там не міг би довго перебувати. В Америці я є паном, і всі відносяться з пошаною до моєї важкої фізичної праці. Тому рік зайшов до того відділу фабрики, де я працюю. сам Форд. Він хвилину приглядався мовчки моїй праці, потім скинув зверхній одяг і сам яких 20 мінут виконував мою працю, продумуючи над тим чи не далось би її упростити. Потім попросив у мене рушника і мила. Він обмив собі моїм милом заваляні при праці руки, обтер моїм рушником, подякував мені чемно за рушник і мило і на відхідному подав руку. Пане Целевич! Прошу подумати собі. Тут в Америці найбогатший чоловік світа подав мені руку, не стидався вживати мого рушника, а там в старому краю перший ліпший возний, чи інший підпанок ледви чи вважає селянина за людину, та шанує його працю, так, щоби подавати йому руку!"

В Америці власник міліонового торговельногопідприємства вважає чимось зовсім природним, коли він сам обслужить кліента. Коли власник фабрики переходить через подвіря фабрики і побачить наприклад, що його робітники двигають якийсь тягар і не можуть собі дати ради, то зовсім спокійно здійме маринарку і поможе їм. Прошу собі уявити чи в нас багато директорів Повітових Союзів Кооператив зробило би те саме!

Після світової війни змінилося багато на краще у тому зневажливому відношенні української інтелігенції до фізичної праці. Однак психічна переміна ніколи не наступає скоро і тому ще й тепер зустрічаємо рештки давнього відношення. Знаю випадки, що деякі українські студенти з обуренням відкинули пропозицію, щоби бути розносчиками українських часописів і в цей спосіб заробляти на своє удержання. Український інтелігент в теорії змінив своє відношення до фізичної праці, але в практиці приходиться йому дуже важко взятися за фізичну працю, коли цього обставини від нього вимагають.

Володимир Целевич.

гато дрібних черепків з кількох посудин та вуглинків, тільки, що ці вуглинки тут досить великі, так, що можна буде встановити, з яких родів дерева вони походять, а з тим і яка рістня тоді у нас тоді була, яке підсоння панувало. Самого небіжчика розіли теж гумусові кислоти, так, що лишилися тільки його посмертні дари: кремінний ножик, пугар із шнуровим орнаментом кругом шиї та частина більшої двоухої амфори від дна. Це мабуть знову слід ощадности супроти небіжчика, якому може казали — мабуть уже все одно, чи дадуть йому до гробу їсти в цілому горщику, чи лиш у черепку.

Окремо є ще дві могили на терені рустикальної громади, але тих я ще не мав спромоги прослідити.

З далеко пізніших, бо вже з княжих часів походить в Кульчицях овальне городище в лісі від сторони Корналович. З огляду на свої дуже великі розміри (біля 1200×900 м.) та положення на рівнині не було воно певно місцем осідку князя чи твердинею, тільки служило за прибіжище для довколичного населення з його живим інвентарем на випадок небезпеки. Тому й вибрали були на нього таке місце, де перепливає потічок з водою для худоби та є власне джерело для напитку утікачів. У добре ще збережених, високих валах є дві брами, яких певно постійно стерегли. Шукаючи за слідами тої сторожі, найшов я справді біля одної з брам культурну верству і перекопав з неї кількадесять квадратових метрів. На підставі добутого керамічного матеріялу з типовим филястим орнаментом, ритим при помочі гребеня, можна було означити час уживання городища на XI—XII. ст.

Тільки памяток з трьох ріжних культур найшлося в одному тільки селі. А є їх ще багато невкопаних куди слід, тому й непрослідженних і невикористаних для археольогії, цієї історії матеріяльної й духової культури та руху народів на наших землі у доісторичні часи.

В память Поляглих.

ПОВІТОВЕ СВЯТО ПОЛЯГЛИХ У РАВІ РУСЬКІЙ.

Як щороку, так і в цьому році традиційним уже звичаєм українське громадянство равського повіту святкувало торжественно в дні 6. серпня память Тих, що своє життя віддали в боротьбі за волю. У тому дні українське громадянство навіть з найдальших закутків повіту без уваги на вік почало збиратися в церкві і на майдані біля церкви вже в год. 8 ранком. Зорганізовано до вдержання порядку, зголосилися, на жаль, лише соколи з Верхрати і Вербиці. Прибули також лише церковні процесії з Потелича і Голого Равського. На свято приїхали також делегати Головної Ради Т-ва Охорони Воєнних Могил зі Львова, а саме пп. Карпінський та інж. Гладкий.

Від самого ранку по середині церкви на підвищенні лежала домовина з високим, прибраним у терневий вінок хрестом, прикрита малиновою скатертю та обложена ріжнородними вінками від місцевих, повітових культурно-освітніх та економічних установ. — Точно в год. 10.30 почалася торжественна Служба Божа в наміренні українського народу, яку відслужив о. декан Дороцький Михайло, парох Потелич, при співучасти о. декана Гучка Василя, о. Заяця, о. Боровика, о. Тарасовича, о. Матійчука, о. Твердохліба, о. Лещука, о. Хомінського, о. Мигаля, о. Тустановського, о. Кулинича, о Бобровського, о. Фігара й о. Шумила. По Службі Божій і панахиді над прибраною могилою, почав в год. 12.30 уставлятися похід на місцевий цвинтар до могил Поляглих.

Похід виглядав так: На переді церковні хрести і хоругви, за ними делегати культурно-освітніх та економічних установ зі 116 вінками; вінки були прикрашені в ріжнобарвні ленти, а написи на них свідчили, що вони з таких місцевостей: Рави Руської, Гійча, Гребенного, Потилича, Мостів Малих, Синькович, Забіря, Корнів, Селиськ, Голого Равського, Любичі Грушка, Магерова, Девятира, Старого Села, Улицька, Верхрати, Пиратина, Підліся, Любичі Камеральної, Любичі Князів, Тенетиськ, Камінки Боброїдів, Камінки Мощани, Угнова, Вербиці, Піддубець, Ульгівка, Річиці, Губинка, Салашів, Махнова, Вільки Вербицької, Корчмина й інших. За делегатами йшло духовенство равського і немирівського деканату (духовенство угнівського деканату, не зважаючи на запросини, не взяло у святі участи). За духовенством уставився мужеський хор під проводом п. Божика Евгена, а за ним зорганізовані у чвірки непроглядні маси народу з цілого повіту. Рахують, що було більше як 8 тисяч людей. Крім згаданого хору співав також у поході мішаний хор чит. „Просвіти" з Любичі під управою п. Мастикаша Гриця.

При звуках ріжнородних, поважних змістом пісень бадьорий похід перейшов вулицями міста на місцевий цвинтар. Над могилами Поляглих почалася третя частина свята. Тут о. декан Дороцький при співучасти духовенства відслужив панахиду, а по ній виголосив відповідну до хвилі проповідь, у якій вказав на виховне значіння культу поляглих героїв. У часі проповіди о. декана Дороцького, яка мала багато незвичайно сильних і зворушливих моментів, з очей багатьох приявних покотилися сльози. По відспіванні „Вічная память", стрілецьких пісень і національного гимну делегати зложили на могилах вінки, після чого похід вернувся під церкву, де й розвязався.

Арештування в Надвірнянщині.

Аґенція „Всхуд" повідомляє, що на шосі Пасічна-Пнів у віддалі 4 км. від Надвірної поліція арештувала 18. ц. м. ґрупу, зложену з 12 осіб, що готовилась до якоїсь „акції". Провідником ґрупи був Юрко Онишкевич зі Львова діятар „Дністра". Переведена на місці ревізія дала цікавий вислід. При арештованих найшли в наплечниках 9 револьверів, між ними кілька Орґешів, ручні ґранати, револьверові набої, хемікалії, бензину, сірковий квас, бандажі, спеціяльну карту і ріжні інші річи, які свідчили, що арештовані „плянували якийсь замах". Мали теж аптику, в якій була подива, перевязочна гаса, пастильки борової води й амоняк. З хемікалій, що служать до підпалу, знайдено фляшку з бензиною і запальну мішанину. Як довідується аґенція „Всхуд", арештовані є членами ОУН, а деякі з них уже карані за участь в тайній організації.

Новий наступ на школу ім. Шашкевича.

Одинока українська державна народня школа у Львові є рікрічно предметом польонізаційних наступів шкільної влади. Дійшло до того, що з кінцем минулого шкільного року учительський збір складався з 8 осіб української а 4 польської народности, з яких більшість слабо а то й зовсім не говорить нашою мовою.

Вчора, нагло і несподівано, перенесено знову з тої школи до польських шкіл три українські сили, що працювали в школі Шашкевича кільканацять літ з найкращим успіхом.

Таке нічим неоправдане усунення найкращих сил з одинокої нашої державної народної школи огірчить українське населення міста Львова та відтягне його від тієї школи. Тому чекаємо від наших компетентних кругів: членів Шкільної Ради, Укр. Репрезентації в Міській Раді. Народної Організації м. Львова та Батьківського Кружка школи ім. Шашкевича швидкої інтервенції у шкільної влади.

Чистка серед українських комуністів.

Радника радянської дипльоматичної місії в Празі, Олександра Полоцького, відкликано нагло до Москви. Вяжуть це зі самовбивством Скрипника, з яким Полоцький працював кілька літ як його заступник на становищі комісаря освіти української республики. Заповідається дальша „чистка" українських комуністів з радянської дипльоматичної служби.

Грім ударив у Союз Народів.

Над Женевою й околицею шаліла сильна буря, підчас якої ударив грім в багато будинків, м. ін. в будинок Союзу Народів. Шкоди обчисляють на сотки тисяч франків. На східному побережі Зл. Держав затонули підчас бурі три кораблі, при чому згинуло кількадесять осіб.

Великий зїзд гітлерівців.

БЕРЛІН, 22. 8. ПАТ. Приготування до зїзду націонал-соціялістичної партії в Нірнберзі, що має відбутися з кінцем ц. м. закроєні на великі розміри. На думку організаторів зїзду прибуде коло пів міліона учасників, що приїдуть 340 спеціяльними потягами. Проектують вибудувати величезне таборище з 75 великими шатрами і велике число менших. Прохарчування запевнене. Між іншим замовлено пів міліона кг. мяса і вудженини. До спання в таборі спровадять 175 ваґонів соломи. Досі зголосило участь 1.500 представників преси. На всіх площах міста будуть уставлені голосники і меґафони задля трансмітування зіздових маніфестацій.

За спільний фронт боротьби.

ПАРИЖ, 22. 8. ПАТ. В дальшому ході конференції II. інтернаціоналу промовляв б. головний редактор „Аванті", тепер політичний еміґрант Ненні, домагаючись скликання конференції представників II. інтернаціоналу з представниками III. комуністичного інтернаціоналу, щоб узгіднити спільний фронт боротьби. Ненні закинув німецькій соціял-демократії, що для оборони демократії пожертвувала здобутки соціялізму. Редактор „Форвертсу" запротестував гостро проти інсинуацій Неннія.

По широкому світі.

— Німецька влада конфіскує маєтки жидів, які перебувають за кордоном, під замітом, що перевозять нелеґально капітали.

— Радянські офіціяльні кола потверджують, що італійсько-радянський пакт неаґресії буде підписаний в найближчому часі.

— В Гамбурзі задержалися два французькі воєнні кораблі, щоби зложити візиту німецькій морській владі.

— Страйкова ситуація на північних каналах Франції погіршилася.

Як підчас війни.

БЕРЛІН, 22. 8. ПАТ. „Германія“ оголошує обіжник німецького міністерства летунства, що забороняє фотографувати із літаків. Летунська поліція або обслуга літаків мають відбирати пасажирам д[..] і переховувати так, щоб не можна було їх уживати підчас лету

—o—

Велика залізнича катастрофа.

НАНЧАН, 22. 8. ПАТ. Поспішний потяг, що віз 500 учнів військової школи, яких мали вжити на фронтовій лінії, перевернувся біля Кіян-сі. 50 учнів і старшин погибло, 200 потовклося. Катастрофу спричинило недбальство робітників, що укладали шини, однак не виключений саботаж червоних елементів. Пасажири потягу зловили робітників, занятих при направі шляху, і виконали на них негайну екзекуцію.

—o—

З організаційного руху.

ПОВІТОВЕ ВІЧЕ В ЖИДАЧЕВІ.

В дні 19. серпня ц. р. відбулося в Жидачеві в салі Народнього Дому величаве віче при участи около 2 тисяч народу і послів *Дмитра Великановича* та *Степана Кузика*. Віче скликав Повітовий Народній Комітет УНДО в Жидачеві. Отворив (і проводив) вічем д-р Юрків місцевий адвокат та організатор Жидачівщини, а до президії входили: селянин Тимко Тріщ з Рогізна й о. радник Іван Скоробогатий; секретарював п. Микола Мацук. Пос. *Великанович* реферував стан освітньої справи та шкільних справ на українських землях у межах Польщі. Бесідник подав статистичні дані, а головно занявся потребою національного виховання і розвитку „Рідної Школи“. Вкінці поставив такі резолюції, які одноголосно ухвалено:

1) Протестуємо проти закону про викладову мову в державних школах з липня 1924. та проти закону з р. 1932, на основі яких майже в цілости зліквідовано українську школу.

2) Домагаємося негайно введення нового шкільного закону, який забезпечив би українському народові українську школу з українським учителем.

3) Взиваємо українське громадянство до більшої і постійної жертвенности на вдержання приватних українських шкіл і бурс, діточих садків і вахоронок та до збільшення числа дітвори у всіх школах в ціли надбання більшої кількости інтелігентних українських працівників.

4) Розуміючи вагу національного виховання, заявляємо, що будемо вести безупинну боротьбу за українську школу, в якій український учитель виховуватиме українську дитину в українському дусі.

З черги посол *Ст. Кузик* обговорив теперішній самоуправний закон та подав критичні завваги (до поодиноких точок того закону), які шкідливо впливатимуть на інтереси українського народу

Окремо обговорив промовець жахливе положення українського народу в межах московсько-совітської держави і поставив такі резолюції:

1) Зібрані на вічу в Жидачеві дня 19. серпня 1933., вислухавши реферату про планове винищування українського народу червоною Москвою, ствержують, що теперішня більшовицька протиукраїнська акція є лише продовженням боротьби московського окупанта за панування на українських землях.

2) Зібрані на вічу протестують перед цілим світом проти варварського вигублювання голодом населення України червоною Москвою.

3) Братам знад Дніпра пересилають зібрані широсердечний привіт та кличуть до них: Борітеся — поборете! Бо недалекий упадок червоного варвара!

4) Зібрані заявляють, що рішуче будуть поборювати московських наймитів, які поширюють серед нашого народу віру в московську опіку та гнатимуть від себе всіх пропагаторів червоно-московської ідеї.

Ці резолюції, також як і попередні, принято одноголосно з найбільшою повагою і зрозумінням.

Віче замкнув д-р Юрків подякою послам і зібраним учасникам. З піснею „Ще не вмерла Україна“ на устах розійшлися зібрані домів.

ПОВІТОВЕ ВІЧЕ В БІБРЦІ.

Це віче скликала наша повітова організація УНДО і на ньому явилися сотні делегатів з усіх сіл повіту та самої Бібрки. Саля Народнього Дому виповнилася вщерть, а крім того багато людей лишилось на дворі та прислухувалося рефератам через відчинені вікна і двері. Наради отворив голова Повітового Народнього Комітету *о. рад. Михайло Бобюник* з Глібович Великих, що покликав до президії віча громадянина Івана Пахолка зі Старого Села на заступника провідника та д-ра Івана Венгльовського, адвоката в Бібрці, на секретаря.

Першим промовляв пос. *Великанович*, який, також, як і в Жидачеві обговорив справу національного виховання й української школи та поставив ті самі резолюції, які віче ухвалило з ентузіязмом.

Як другий говорив пос. *Кузик* про новий самоуправний закон та про положення українського народу в совітській імперії, подавши при кінці ті самі резолюції, що і в Жидачеві. Реферат посла Кузика про положення нашого народу на Україні викликав потрясаюче враження на присутніх, які ухвалили одноголосно зголошені резолюції.

В дискусії промовляли пп.: *Коцюмбас* і д-р *Венгльовський*, пояснення давав пос. *Великанович*. Ухвалено також резолюцію, в якій зібрані на вічу одноголосно ухвалили довіря Українській Парляментарній Репрезентації і нашому політичному проводові. У пробному голосуванні не було ні одного, хто заявляється проти цієї резолюції. Віче замкнув о. радн. Бобовник подякою учасникам, після чого зібрані відспівали „Ще не вмерла“.

—o—

Студентські справи.

Студії у Високій Технічній Школі в Данціґу.

У данціґській техніці істнують отсі виділи з відповідними відділами:

I. Загальні науки: а) мінеральогія і ґеольогія, б) хемія, в) фізика, механіка, математика.

II. Будівельний: а) архітектура, б) загальна інжинірія (водна і сухопутна), в) культурно-меліораційна інжинірія.

III. Машино-електро-кораблетехніка: а) будова машин, б) електротехніка, в) будова кораблів, г) будова літаків (летунство).

До данціґської політехніки приймають кожного зголошеного ґімназіяльного абсольвента без ніяких вступних іспитів (без ніяких обмежень) з тим лише, що на виділ III-ій треба мати перед вступленням відбуту шість-місячну практику як робітник у механічному варстаті. Шкільні оплати на семестр (один півріг) коштують около 600 (шістьсот) золотих. У звязку з данціґсько-польськими переговорами, які тепер ведуться, треба сподіватися, що оплати для польських громадян будуть знижені до 250 золотих для кожного студента на семестр. Вписове коштує 60 золотих одноразово на весь час студій. На дальших семестрах можна дістати знижку оплат. Місячне удержання в Данціґу (харч і мешкання) коштує 100—150 зол.

Подання про принятя треба вносити на руки Союзу Українських Студентів до 15-го жовтня з такими залучниками: 1. Свідоцтво зрілости в оригіналі і перекладі на нім. мову. 2. „Опис життя“ („Лебенсляуф“) в нім. мові. 3. Коли в студіях або по матурі була більша перерва як пів року, то треба залучити свідоцтво моральности від парохіяльного уряду. 4. Для Виділу III-го посвідку про відбути шість-місячну безперервну практику. 5. Заява родичів про те, що будуть платити шкільні оплати. Все це в німецькій мові. Переклади можна зробити і леґалізувати тут на місці за окремою оплатою. Вписуватись на техніку можна також і пізніше, одначе за окремою малою доплатою (20 зол.).

Крім зазначених вгорі Виділів є ще при данціґській техніці отсі самостійні Інститути: 1. Агрономічний і 2. Торговельний — оба з трирічним курсом навчання (шість семестрів). По скінченні їх і по зложенні відповідного дипльому дістається титул „дипльомованого агронома“ або „дипльомованого купця“.

У справі інформацій просимо звертатись на адресу Союзу:

Verein Ukrainischer Studenten „Osnowa“, Danzig — Langfuhr, Technische Hochschule.

Ще про Високі Школи в Познані.

В доповненні інформаційної статті про Високі Школи в Познані („Діло“, ч. 195. з 28. 7.) Виділ Громади С. У. у Познані подає до відома.

На фармацевтичному відділі познанського університету обовязує конкурсовий іспит з фізики або математики письменно та устно. У виборі іспитового предмету кандидати мають вільну руку. Іспит відбудеться, подібно як на медицині, 4. жовтня.

З огляду на те, що до Виділу впливають письма, в яких петенти просять полагоджувати вписові формальности в університеті, Виділ Г. С. У. ще раз підчеркує, що тут є *конечна особиста присутність кандидата при вписі, як лікарських оглядинах.*

Повідомляємо, що університет після приняття кандидата під ніякою умовиною не видає студентам з канцелярії свідоцтв зрілости та уродження. Тому, що ці свідоцтва є часто студентам потрібні, радимо поробити собі леґалізовані відписи тих свідоцтв.

ЗА ВИДІЛ ГРОМАДИ СТУДЕНТІВ УКРАЇНЦІВ:
Гнідан В. І., секретар.

ГЕНДЕРСОН КАНДИДУЄ.

ЛЬОНДОН, 22. 8. ПАТ. Гендерсона визначили як кандидата Лейбур Парті в окрузі [..] Кровс, де небаром відбудуться доповняючі вибори після смерти пос. Дункена, також [..] риста. Цей мандат будуть також старатися [..] бути один консерватист і один комуніст.

—o—

НОВИНКИ

— **Вписи до Філії Муз. Інституту ім. М. Лисенка на Личакові** вже почалися, а від 26. [..] відбуватимуться вписи на Личакові при [..] Крупярській 15 (домівка „Рідної Школи“) [..] год. 4—6 попол. 251 [..]

— **Свято Преображення** відбулося цього року у Львові не менше величаво, як і попереднього року. Явилося крім побожних львовян [..] багато вірних з підльвівських сіл. Службу Божу целебрував о. кан. Томович при співучасти о. кан. Лопатинського й о. кан. Лаби. Дияконували: о. Козіцький, сотрудник при Преображенській церкві й о. Володимир Левицький [..] нян. Проповідь виголосив о. Роман [..] ський, завідатель Стрия. Впадало в очі, що [..] родній Дім, власник й патрон церкви, що [..] водить такі кольосальні грошеві транзакції, [..] має фондів на відповідне вивінування [..] приличні ризи. Так прим. священики в [..] мового свята мали на собі ризи, що відповідали би більше в якомусь глухому гірському [..]

— **Недуга В. Стефаника.** Відомий український письменник Василь Стефаник занедужав [..] но. Лікарі наказали пацієнтові безоглядний спокій.

— **Ревізії без кінця й міри.** В ночі з 21. на 22. серпня ц. р. відбулася ревізія у Вас. Ром[..] управителя школи в Чижикові пов. Льв. [..] зію, що тревала дві години, переводив [..] дант поліційного постерунку в Гаях Н[..] з постерунковим Коженевським. Нічого не [..] шли.

— **Мешканевий додаток для учителів.** Міністерство освіти повідомило шкільну владу, [..] рада міністрів признала дальшу виплату додатку на мешкання для вчителів у дотеперішній висоті.

— **Марки, тютюн і льоси на почті.** З днем 2[..] ц. м. обовязує розпорядок міністерства пошт і телеграфів, на основі якого всі почтово-телеграфічні уряди в Польщі мають продавати крім почтових марок також тютюн і льоси державної льотерії.

— **Нема шкільних підручників.** Шкільний рік розпочався, але вчити в школах нема з чого, бо приписані шкільні підручники ще не готові. Книгарі надіються дістати їх за тиждень або і пізніше. Про українські підручники очевидно нема й мови.

— **Львівська хроніка.** Президія апеляційного суду усунула від урядування комірника IV. району Йосифа Свемашка, ствердивши при ревізії брак 1.700 зол. у касі. — Фр. Фрайдлеві вкрадено в часі їзди трамваєм ч. 5. портфель з готівкою 1.600 зол. — На Клепарові появився скажений пес, що покусав кілька осіб.

— **Краєва хроніка.** На залізничому пристанку Яремче-Водопад ускочив хтось до службового вагону, вхопив залізну касетку з квотою 144 зл. і втік до ліса. Подібний випадок був тоді ж і на пристанку Камінь Довбуша. — У Виж[..] над Черемошем озброєні рабівники напали на дім Хайма Купфершміда, вбили його та забрали товари на 60 тисяч леїв. — Влад. Стефанів, [..]ський поліцай в Бориславі, стріляв до себе [..] чі з револьверу, ранячись смертельно в голову. Причиною самогубства був страх перед утратою посади наслідком згублення громадських документів.

— **Горять стирти.** В Кривичах пов. Перемишляни вибухла наслідком необережного поводження з вогнем пожежа, що знищила дві стодоли зі збіжжем і 17 стирт збіжа в полі. Згоріло теж [..] стирти збіжа на фільварку Хатовичі пов. [..]каль, власности Н. Курца.

— **Москва забороняє чужим журналістам їздити в глибину краю.** Як повідомляє з Москви кореспондент „Дейлі Телеґрафа“, радянська влада скликала недавно тому всіх чужинецьких кореспондентів в Москві на конференцію і заявила їм, що журналістам чужих держав заборонюється виїзджати поза межі московської [..]

ФРАНКЛІН БУЙСН ПРОТИ ПАКТУ 4-х.

ЗАГРЕБ, 22. 8. ПАТ. Часопис „Югославенска Пошта" приніс розмову свого париського кореспондента з відомим французьким політиком Франкліном Буйоном на тему ратифікації пакту 4-х французьким парляментом. Хоч нема примірів в історії, — говорив Фр. Буйон — щоби парлямент звичайно зле поінформований про стан даної справи, відкидав якийсь акт, який вже підписано, я й далі вестиму безкомпромісову боротьбу проти ратифікації пакту 4-х. Пакт цей не лише не поправив Бріянових помилок, а ще збільшив їх. Далі Фр. Буйон вказав на небезпеку та недостачі пакту 4-х і підкреслив потребу сильніше затіснити вузли співпраці між Францією, Польщею та Малою Антантою.

3.000 ВБИТИХ.

Париські часописи повідомляють, що в завзятих боях, які від половини липня йдуть із племенем берберів у Мароці, згинуло около 2.000—3.000 по французькому боці та стількиж тузємців. Тузємці бороняться розпучливо, засипають французьке військо стрілами зпоза скель і з провалів.

йону, хіба що одержать на це спеціяльний дозвіл. Заборону видано тому, що оден з англійських кореспондентів відвідав недавно самочинно Україну, Кубань і Північний Кавказ та подав до свойого часопису вістку про страшний голод і невдоволення населення радянською владою.

— **Підкинена підкинула дитину.** 20-літня Марія Львівська (так її назвали тому 20 літ, бо невідома мати підкинула її) підкинула свою нешлюбну 16-місячну дитину під брамою дому при вул. Вроновських ч. 2. у Львові. Маму відшукали й арештували. — Під сирітським заведенням при вул. Кадетській у Львові найшли 9-місячного підкиненого хлопчика. Мати в залученій записці каже, що батько дитини хоч працює, не дає їй грошей. І цю маму, Кар. Марковську віднайшла поліція. — При вул. Театинській біля трамваю найшли підкинену дівчинку зі запискою, що дитина зветься Сесилія Ґурська та має 6 літ, а батько її це поручник із Варшави.

— **Пропала дівчина.** Гринько Козловський з Любіня Малого повідомив поліцію, що його 24-літня дочка Марія ще 17. серпня приїхала на львівський ринок із малинами. Якийсь горбатий чоловік обіцяв їй дати роботу в городі. Дівчина пішла з ним і від тоді загинув по ній всякий слід.

— **Вартівник убив канонірa.** У Станиславові в касарні 11. п. п. канонір Ром. Шпанґала, що стояв у ночі на варті при магазині зброї стрілив до вояка, який підходив до магазину та не зупинився на зазив вартового. Поцілений у живіт канонір Іван Котила, помер у шпиталі після операції.

— **Жидівський Оберамерґав в Америці.** Щось ніби на зразок страстей Христових, які від соток літ виставляють селяни-артисти під голим небом в селі Оберамерґав у Баварії, зорганізовано в Америці жидівську драму під н. „Романтика Народу". Представлені в ній терпіння жидів від найдавніших часів. Драму виставлено недавно на стадіоні „Севлджерз Філд" в Шикаго, у присутности 200.000 видців. Тепер цю драму перенесли до Ню Йорку і приготовляють її виставу в однім із нюйорських стадіонів. Вистава має на цілі виказати заслуги жидівського народу для цивілізації. Перенесення драми до Ню Йорку треба приписати Хаїмові Вайцманові, президентові жидівського університету в Палестині. Дохід з вистави має йти до рук американсько-палестинської кампанії.

— **Хотів окупу за себе самого.** Давид М. Каган, власник ресторану і колишній власник бровару в Бруклині, буде відповідати перед судом за схоплення самого себе. Він не міг ніяк дістати позички від своєї жінки, отже взявся на хитрощі. Виїхав на фарму в горішню часть стейту Ню-Йорку і там пересидів цілий тиждень. Окружною дорогою посилав жінці листи про своє схоплення і жадав, нібито від якихось бандитів 500 дол. окупу. Але жінка не дбала за чоловіка і не хотіла дати за нього навіть 500 дол. Отже він повернув сам до дому без окупу. Коли поліція довідалась про його поворот, взяла його на допити і він признався до підступу. Буде відповідати перед карним судом за намагане вимушення грошей.

— **Похоронний дзвін крізь радіо.** На одному цвинтарі на Угорщині не стало дзвона, який стрічав би своїм голосом тих, що відходять на вічний спочинок. Щоби зробити край невдоволенню місцевого населення, що привикло до похоронного дзвону, управа громади покристувалася хвилями етеру. І от завдяки мегафонові удари дзвону, уміщеного на дзвіниці найближчої церкви, віддаленої на 10 км., гомонять на сільському цвинтарі так голосно, якби „позичений" дзвін находився на місці.

— **Образхунок з небіщиком.** Агенція Аваса повідомляє з Куби, що в Гавані юрба розбила гробовець, в якому був похований б. шеф поліції з недавного урядування б. президента Мачадо. Тіло витягнули з домовини, волікли на шнурі вулицями міста, опісля повісили на ліхтарні і спалили, а попіл кинули в море. Геройства того допустилися, кажуть, студенти, члени тайної організації АБВ.

— **Шкідливі і корисні винаходи.** Славний італійський винахідник Марконі у розмові, поміщеній в „Ное Фрає Прессе", обговорюючи технічний поступ, заявив, що завданням науки та знання є служити людству. Однак заходить питання, чи людство завдяки винаходам стало справді щасливішим. Сьогодні ми є свідками завзятої боротьби між расами і народами, а неменш між поодинокими клясами того самого народу. Тому годі дивуватись, що дехто каже, що поступ знання шкодить людству замість дати йому щастя. Марконі не годиться з такою думкою, хоч признає, що культура не могла ще приноровитися до нових умовин, створених поступом знання, лишаючись далеко поза здобутками техніки. Марконі не вірить, щоби нпр. вдосконалення продукції ґазів і вибухових матеріялів могло причинитися до поступу людства, коли такий поступ не влекшує долі світа. Зате винаходи в ділянці промислу стаються безпечно чинником матеріяльного і морального поступу, хоча продукція і консумція видвигають деякі трудноші, які мають тільки переходовий характер. Трудноші щезнуть з хвилиною, коли розвяжуть яксаід проблему доцільного поділу, головно затруднюючи безробітних публичними працями. Тому не можна недоцінювати вартости поступу знання. Розвій повітреплавства і комунікації причиниться дуже до зближення народів, а спеціяльно радіотелеграфія сталася великим добродійством людства. Радіотелеграфія причинилася теж до зміцнення безпечности мореплавства і повітреплавства. Вкінці заявив Марконі, що видосконалення радіотелеграфії ультракороткими проміннями, які викличуть переворот в техніці дотеперішніх апаратів, зробить радіотелеграфію ще ціннішою для людства. Над тією проблемою працює саме тепер Марконі.

Цирк.

2000 літ тому „Цірцензес" притягали юрби народу і та сама атракція каже нині юрбам народу наповнювати величезні шатра модерних цирків. Це туга за видовищем, яке не вимагає зусилля мізку та яке проте розважає, розвеселює і хвилює, — це туга за специфічною атмосферою світел, гамору, ультрадемократичної рівности і повної безжурности... Ніщо інше, тільки та туга казала і в перші дні побуту цирку Станевських на площі Бема у Львові піти туди всім тим, які нпр. уперто бойкотують театр.

Цирк Станевських, відомий уже у Львові з минулорічних виступів, це справді підприємство на велику мірку. Має теж атракції міжнародної міри. У нинішній програмі звірята заступлені чудовою тресурою коней і — 120-ти крокодилями. З індивідуальних продукцій слід згадати на першому місці акробатику (на линві і на трамполіні), дальше справді ґеніяльного імітатора голосів. Деякі точки багатої і різнородної програми викликують подив та ґураґан оплесків.

Дописи.

СУДОВА ВИШНЯ.

Посвячення районової молочарні. В неділю 13. серпня ц. р. відбулося в Судовій Вишні посвячення районової молочарні. В год. 10 рано відбулося богослужіння в місцевій парохіяльній церкві Пр. Тройці. Церква була виповнена вщерть делегатами ріжних установ усього району та незвичайною кількістю вірних. В часі богослуження співав гарно хор з Дмитрович. При кінці Служби Божої виголосив відповідну проповідь місцевий о. сотрудник. По богослуженні місцевий о. парох в окружені о. пароха з Дмитрович і о. сотрудника довершив акту посвячення домівки молочарні. Опісля у великій салі „Народного Дому" виголошено низку промов, у яких відмічено нове досягнення нашої молочарської кооперації.

ТУРКА н/С.

Аматорська вистава в Ісаях. В неділю, 13 ц. м. відіграв аматорський кружок у великій салі кооперативи „Єдність" в Ісаях, яку веде місцевий діяльний парох о. І. Крися, драму Я. Косовського в 4 діях „Заклятий яр". Вистава пройшла з великим успіхом; саля була повна. Ґра дир. П. Флюнта, учительки О. Олексовської, Л. Криськової, Е. і М. Утриска була просто знаменита. Треба підчеркнути, що Ісаї дуже скорим темпом вибиваються на чоло Турчанщини. Тамошня кооператива, чи не найсильніша в цілому повіті, побудувала прегарний дім з обширною театральною салею, читальня „Просвіти" теж розвивається, хор та аматорський кружок є також незвичайно рухливі. Слава інтелігентам та селянам в Ісаях за їх заходи для культурного піднесення громади!

СТАНИСЛАВІВЩИНА.

Руїнницька робота евангелицьких аґітаторів у Ганусівцях. Вже від року веде у нас завзяту евангелицьку аґітацію війтів син інж. Гриць Вовк. Користаючи з того, що батько його Іван Вовк був головою місцевої читальні „Просвіти", завів він евангеликів з їх пастором до читальняної домівки. Не помагали ані протести громадян, ані інтервенція Філії „Просвіти" у Станиславові. Прийшло до того, що громадяни Ганусовець, яким лежало добро села на серці, вигнали непрошених гостей силою з читальні. Згаданий евангелицький герой цим не знеохотився і дальше працював на шкоду села. Коли 16. VII. ц. р. приїхало двох відпоручників Філії на загальні збори читальні, він, бачучи, що не буде мати переваги на зборах, злучився з горсткою своїх однодумців зі сельробівським шумовинням, аби збори розбити. Дика юрба негідників вдерлася на умовлений знак свого провідника силою до читальняної домівки і вереском та криком не дала докінчити зборів. Через таких типів голова Філії „Просвіти" у Станиславові був примушений завісити дотеперішній виділ в урядуванні, читальню замкнути, а читальняні книги та ключі взяти до Філії на переховання. — Спілка „інтелігентного" інжиніра боїться всякої культури і дала доказ на це. Коли приїхав зі Станиславова до Ганусовець голова Повітового Комітету УНДО д-р Бих із викладом, то п. інжинір і його спільники по штубацьки пчихали й кашляли, щоби перервати виклад. „Вчений" інжинір не вдоволяється своїми злорадними успіхами в читальні, але взявся ревно до праці і в Т-ві „Сокіл", очевидно не на користь народу, лиш для евангелицької пропаґанди. Своїми вибриками довів до того, що більша частина членів виступила з Т-ва, а лишився в ньому лише гурток евангелицьких заушників, які рекрутуються переважно зі сельробівців. Шкідливої роботи національного руїнника не могли стерпіти чесні громадяни Ганусовець і один із них закинув п. інжинірові перед соткою людей, що він працює на шкоду народу тому, що бере гроші від організацій, які мають на меті нищити наше національне життя. На судовій розправі у Станиславові ствердили свідки під присягою правдивість повищих закидів і п. інжинір не міг доказати своєї невинности. Честь вам, громадяни Ганусовець, що вмієте гідно постояти за правду, що готові боронити своєї віри й народности перед руїнницькими типами.

Громадянин.

УВАГА.

З числом 220 „Діла" з дня 23. серпня ц. р. вислали ми почтові складанки, якими просимо негайно вислати передплату за вересень. У вересні безумовно здержимо висилку всім, що будуть залягати з передплатою.

СПОРТ.

КОМУНІКАТИ У. С. С.

1. В днях 2. і 3. вересня ц. р. організує УССК **плавацькі змагання у Львові на ставі „Світезь"** у жіночих і мужеських конкуренціях. Сподіємося, що цього року провінція візьме численнішу участь у змаганнях і тому апелюємо до всіх плавакі(ок) у краю, аби станули на старті та змірили свої сили. Час скінчити з рівнодушністю і безділлям у цій ділянці! Нехай на старті не забракне нікого, хто плаває! Зголошення до 1. вересня слати на адресу: УСС., Львів, Домініканська ч. 11/I.

II. УСК „Дніпро" у Винниках організує в днях 27. і 28. серпня **спортове свято у Винниках.** На програму складаються: змагання в копаному мячі, біг навпростець, легко-атлетичні конкуренції та спортові гри. „Дніпро" запрошує львівських змагунів(ок) та дружини спортових гор до участи. Інформації і зголошення в УСС до 26. серпня.

III. Позір, наколесники! Приготовляйтеся до змагань, що **відбудуться на трасі Львів—Стрий—Львів.** Інформації в УСС.

IV. Колеґія суддів при УСС. повідомляє, що від 1. вересня почнеться **курс суддів коп. мяча та триватиме** до 15. вересня. Зголошення до 31. серпня в домівці УСС.

МИСТЕЦТВА У. С. С.

ЛЬВІВ: **Тризуб — Сокіл (Золочів) 1:0.** Одинокого ворота стрілив Тризуб з карного. Невдоволені з того рішення судді зійшли грачі Сокола на 15 хвилин перед кінцем з грища.

ЛЬВІВ: **Мета — УРСК. 3:0 (вок-овер).** Тому, що суддя визнав грище за нездатне до мистецьких змагань з вини господарів, відсвистав змагання. Таким робом Мета добула два дальші пункти. Опісля обі дружини розіграли тов. змагання з вислідом 1:1 (1:0).

СУДОВА ВИШНЯ: СОКІЛ IV. (ЛЬВІВ) — СОКІЛ (СУДОВА ВИШНЯ) 4:2 (2:1).

Недільний виїзд дружини Сокола IV. до Судової Вишні треба зачислити до пожаданих імпрез, які можуть причинитися до здійснення кличи „Спорт у маси". Йде про те, щоби провінціональну молодь заціківити спортом, уможливити їй змагання зі своїми дружинами, а громадянство привчати до спортових імпрез.

Перед змаганнями, які відбулися на власнім грищі „Сокола“, привітав дружину Сокола IV. мец. Гаедький та вручив провідникові дружини китицю цвітів.

До змагань виступив Сокіл IV. в ослабленому скла-ді, але і господарі були здекомплєтовані. Та проте зма-гання були дуже цікаві і гра була до останнього свистка завзята. Технічну перевагу Сокола IV. паралїжували господарі стартом та амбіцією. Бездоганною поведін-кою змагунів-соколів видці були захоплені, а судя п. Терлецький зі Сокола IV. показав, як треба переводити змагання в коп. мячі. Ворота добули Андрійчук і Цибик (з карного) та двоє воріт Чорний, для господарів пра-вий лучник.

У відбиванці мущин вислід 2:0 (30:5) для Сокола IV. У відбиванці жінок 2:0 (30:8) для Сокола IV. Змагання у відбиванці мали характер пропагандовий. Господарі розпоряджають гарним матеріялом жінок та мущин і при відповідній вправі будуть поважним противником. Тому до праці!

ПЕРЕД СИТКІВКОВИМИ МИСТЕЦТВАМИ.

Х. Краєві ситківкові мистецтва заповідаються ці-каво, як ніякі наші дотепер інші ситківкові змагання. Вже мистецтва Львова і Покуття принесли великі несподіванки (молоденький Олександрович) і виказали, що рівень гри наших змагунів піднісся, а рівночасно чільна кляса вирівнялася. Боротьба за почесну назву мистця краю буде дуже завзята і що важніше: вислід її тяжко передбачити. Тимчасом на токах УССК-у кипить гарячкова праця. Організатори докладають усіх старань, щоби токи віддати змагунам у справді знаменитому стані, а видцям запевнити якнайбільшу вигоду.

Комунікат ч. 1. Змаговий комітет подає до відома, що для зголошених замісцевих змагунів нічліги й удер-жання на час змагань запевнені. Змагуни, що відпадуть у першій або другій грі, можуть брати участь у зма-ганнях розради, до яких нема окремого вписового.

СПОРТОВЕ СВЯТО В ХОДОРОВІ.

В неділю, 20. серпня ц. р. відбулося в Ходорові спортове свято, на яке зложилася академія та спортові імпрези.

Свято пройшло з великим успіхом при співучасти дооколичних сокільських гнізд та при великій кількости видців, що зійшлися з околиці Ходорова.

По полевій Службі Божій, відправленій на площі Нар. Дому, розпочали спортову академію привіти пред-ставників спорт. установ зі Львова й околиці. Дальшу програму виповнили незвичайно вдачні хорові і танкові точки дітočого садку, з котрих звернули на себе увагу вежі, виконані кількалітніми хлопцями.

Справжня спортова частина свята відбулася пополудні на міській площі, а саме змагання в коп. мячі і легкій атлетиці та спортових грах.

Ходорівська дружина У. С. Т. перемогла дружину „Сокола“ — Добряни у відношенні 4:1 (2:1). Гра жива, при чому в другій половині значна перевага У. С. Т., якому протиставила молода сільська дружина незвичайно амбітну гру, що врятувало її перед високоцифер-ною програною з сильним противником. Судди д-р Зре-цьона зі Львова.

Легко-атлетичні змагання натрапили на великі труд-нощі з огляду на відсутність потрібних уладжень на площі і приладів. Одначе ціль їх вповні осягнено, бо йшло про пропаганду, а не про рекорди. До [...] стануло 30 змагунів і 4 змагунки ([...] Львова). Висліди в поодиноких конкуренціях [...]

100 м. мущин — перше місце Хомусь [...] часі 12,2 (зваживши, що біжив на траві [...] босий). До передбігу стануло 20 змагунів.

Куля мущин (7.25 кг.) — I. Круль 11.[...] 9.74 м., III. Козак 9.62 м. з Стартувало 6 змагунів.

Диск мущин: I. Круль 33.75 м., II. Коз[...] III. Штинда 28.32 м. — Стартувало 5 змагунів.

Ратище мущин: I. Козак 39.05 м., II. Ив[...] III. Савчак 33.33 м.

Куля жінок (5 кг.): I. Ніжанковська 7.[...] 6.86 м., III. Колтунюк.

Ратище жінок: I. Ніжанковська 22.40 м., II. [...]нюк, III. Кос.

Скок удовжінь мущин: I. Макух 5.77 м., II. [...] 5.55 м., III. Рак Яр. 5.55 м.

Скок удовжінь жінок: I. Орися — 4.[...] III. Ніжанковська.

Відбиванку розіграв лиш Сокіл (Ходорів) — (Добряни) з вислідом 2:0. Дружини зі Сугрова [...] сіл вже не могли грати через пізню пору.

Видців на площі коло 3.000.

—о—

Цим святом увійшла Ходорівщина в [...] життя і взяла на себе провід у ходорівськім [...] русі. Слід зазначити, що рівночасно заходом [...] відбувся іспит суддів коп. мяча та реферат [...] ідеольоґічний. Іспит перейшло 7 суддів, які під [...]дом м-ра Малиновича творитимуть колегію [...] підокруги.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.
Театр нечинний з причини ферій.

Театр Ріжнородностей.

Середа, дня 23. серпня, год. 7.30 веч. „Моя панна мама“, комедія в 3 діях Верней.

Четвер, дня 24. серпня, год. 7.30 веч. „Моя панна мама“, комедія в 3 діях Верней.

ЦИРК СТАНЄВСЬКИХ: (площа Бема) щодня вистава в год. 8.30, в суботу та в неділю дві вистави: в 4 год. пополудні та в 8.30 веч.

Кіна.

АДРІЯ: „Диким Курдистаном“ і комедія.
АПОЛЬО: „Морфій“ („Затроєні душі“).
АТЛЯНТИК нечинне
КАСІНО: „Таємний острів“.
КОПЕРНИК: „Остання ескапада“, „Степові лицарі“.
МАРУСЕНЬКА: „Остання ескапада“, „Степові лицарі“.
МІРАЖ: „Капітан маринарки“ (Гарі Лідтке).
МУЗА: „Люди за кратами“.
ПАЛЯС: „Мільйонери бавляться“.
ПАН: „Над раном“ (Рамон Новаро).
ПАСАЖ: „4 втікачі“, „Кон і Келлі в Голівуд“.
СТИЛЕВЕ нечинне з приводу реконструкції.
ХИМЕРА: „Паризькі ночі“.
УТІХА: „Побіда чорного Джека“ й ревія.

Закордонне радіо.

Середа, 23. серпня 1933.

Мор. Острава (263,8) 20.00 Спів, **Міляно** (331,4) 11.15 Радіоорхестра, **Штутгарт** (360,6) 13.30 Штравсові пісні, **Ляйпціг** (389,6) 12.00 Концерт, 20.40 Пісні з часів рокока, **Рим** (441,2) 20.30 Італ. комічна опера, **Прага** (488,6) 20.00 Фортепян, **Відень** (518,1) 17.20 Солісти, **Рига** (525) Концерт Бердяєва, **Будапешт** (550,5) 18.30 Пісні в супр. циг. орхестри, 21.50 Фортепян, **Харків** (937,5) 9.00 Концерт, 10.00 Музика й пісні для дітей, 15.00 Українська нар. музика, 18.30 Концерт із Української Фільгармонії (Вийимки зі старих і нових опер).

Четвер, 24. серпня 1933.

Бреслява (325) 16.00 Нар. пісні, **Міляно** (331,4) „Андрій Шеньє“ оп. Джордано, **Рим** (441,2) 17.15 Солісти, **Прага** (488,6) 17.25 Музика для дітей, пісні, 19.10 Військова музика, 20.10 Симф. концерт, **Відень** (518,1) 18.30 „Нар. звичаї верховинців“, 19.15 „Олена Єгиптянка“ оп. Р. Штравса, **Мінхен** (532,4) 14.20 Солісти, 18.05 Нар. пісні, **Будапешт** (550,5) 17.00 Спів, 20.15 Концерт, 21.50 Сонати на фортепян і віольончелю, **Харків** (937,5) 9.00, 18.00 Концерт, 13.50 Літ.-муз. монтаж, 15.00 Більшов. танкова музика (скрипка), 19.00 Концерт із „Березілю“.

Львівське радіо.

Середа, 23. серпня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція, 12.05, 12.35 Концерт, 14.55, 15.15, 19.05, 22.40 Грамофон, 15.25 Господарський комунікат, 15.35 Збіжева біржа, 16.00 Концерт орхестри, 17.15 Солісти (Зюлковська, сопран; Юнеле-Трембіцький, бас), 18.15 Баторій і Данціг, 18.35 Арії та пісні (Мокшицька), 19.40 Нова хата, 20.00 Фортепян, 21.10 Легка музика, 22.00 Танкова музика, 22.25 Спортові вістки.

Четвер, 24. серпня 1933.

7.00—7.50 Ранішня авдиція, 12.05, 12.35, 14.55, 15.15, 15.50, 21.00, 22.40 Грамофон, 15.35 Збіжева біржа, 16.00 Для дітей: „Мала геройка“ Фальорсі-Сістімі, 16.30 Дуети (Норська, Ізиграм), 17.00 Зеркало та світло в хаті, 17.15 Мандоліни, 18.15 Прогулька Великопольщею, дорогою краси краєвидів, 18.25 Джезовий танок в ост. 10-літті (Ольга Лада, сопран, два фортепяни), 19.40 „Табор над озером“, 20.00, 21.10 Концерт, музика, спів (Гадейська, сопран), 22.00 Танкова музика, 22.25 Спортові вістки.

—о—

БІРЖА.

ДОЛЯР.

Банк Польський підвищив у вівторок курс доляра на 3 сотики, себто рано платив 6.48. У приватних оборотах курс не змінився: 6.53—6.55 зол.

ЗБІЖЕ.

Ціни льоко Львів:

Пшениця двірська	20.	20.50
Мука пшенична люксусова	49.50	50.—
Мука пшенична 50% „00“	47.—	47.50
Мука пшенична 60% „0“	44.50	45.00
Мука житна 55% „00“	28.50	29.—
Мука житна 65% „0“	26.50	27.—
Мука житна ситкова II.	15.—	15.50
Висівки житні	5.75	6.—
Висівки пшеничні	6.75	7.—

Інші курси незмінені.

Ціни льоко Підволочиська:

Висівки житні	5.50	5.75
Ріпак озимий	33.—	34.—
Конюшина вільна від канян.	80.—	100.—
Конюш. в. від канян. 97%	120.—	160.—

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 22. серпня ц. р.: молоко 17, сметана 70, з приводу вичікуючої тенд. цін на масло не ставить, яйця 3.40 зол. — Тенденція на масло вичікуюча, на молоко слаба, сметану удержана, на яйця сильна.

ПОДЯКА.

В розцвіті віку впала серед життевого шляху знесилена довгою боротьбою з тяжкою недугою **бл. п. Ольга з Боньковських Кисілевська.** Прибиті важким горем почуваємося до обовязку зложити сердечну подяку: ВП. Проф. д-рові М. Панчишинові за дбайливу лікарську опіку в часі довгої недуги, а ВП. пані д-р Г. Мацкевич, асист. Санаторії Каси Хорих у Львові, за виїмково щире піклування в останніх тижнях життя Покійної, Впр. о. кан. Евг. Громницькому за ласкавий провід, Всч. оо. Н. Яросевичеві, Яр. Чемеринському, Й. Годунькові, Дм. Семчишинові і Л. Лішинському за участь у похороннім обряді, Всч. о. Яр. Чемеринському за чудові слова прощання над могилою і всім, що своєю участю в похоронах віддали останню прислугу нашій найдорожчій Покійній.

Вкінці всім, що в нашім великім горю знайшли для нас слова справжньої зичливости і спочування — щире Спасибіг.

Львів, у серпні 1933. р.

249 **Мати, муж і рідня.**

20 ЗОЛОТИХ НАГОРОДИ

дам одиниці, яка булаб ласкава переслати під адресою д-ра Миколи Бажалука, професора в Сяноці, манускрипт його пера під заголовком „Географія Буковини“, що його якийсь невідомий молодий панок у студентській шапці взяв дня 20. серпня 1933 р., себто в неділю рано, мабуть через помилку з шкіряною течкою підписаного з потягу між Сяноком та Львовом. Цей молодий панок висів, як виказали доходження, у Самборі. Всякі інші рухомости дарую.

Крім цього всіх ВП. Читачів „Діла“ горяче прошу вплинути на того Пана, вище якоюсь дорогою дійшлаб до них вістка про той манускрипт, щоби був ласкав його переслати, або під вище згаданою адресою, або під адресою підписаного, а я по одержанні його крім 20 зол. нагороди зложу на нашу добродійну ціль відповідну суму.

Рівночасно звертаю увагу, що цей манускрипт має велике значіння наукове, зате не представляє ніякої вартости для посторонньої людини, тому прошу не нищити довголітньої праці автора того твору.

Д-р Петро Хрептовський
Щирець коло Львова.

ПОДЯКА.

Дня 16. серпня ц. р. померла [...] наша найдорожча Мама, бл. п. [...] **з Чопиків Балакимова.** В тім [...] щастю, з яким думка не може [...]тися, одинокою для нас розрадою [...]ленні зави співчуття і помочі [...] стрінула з ріжних сторін. Відчуваючи [...]му велику потребу серця висловлюємо [...] подяку всім, що нам виказали [...]тя або подали поміч і віддали [...] останню прислугу. Перш усього [...] Всч. о. Романові Чайковському [...] Сповідь та уділення Покійній [...] Тайн. Томуж Всч. о. і Всч. о. [...]му дякуємо за відправлення [...] дня 17. ц. м. і за супровід [...] а Високопреподобному о. Митрату [...]зюкові за ласкаве відправлення [...]нального богослуження дня 2[...] ц. р.

Нашим сусідам ВП. Панству [...]лам і ВП. Панству Долячкам і [...] Своякам Панству Закалясам [...] за те, що перші поспішили Покійній [...] міччю по її незадійним тяжкім [...]ні в часі нашої неприсутности, [...] Панству Долячкам крім того [...]ня цвітів.

ВП. Панству Радикам [...]куємо за відвідання тлінних останків [...]кійної, а ВП. П. Радн. Мих. [...] ВП. П. Радн. Ізидорові Громницькому [...] відвідання тлінних останків і [...] не зважаючи на поважний і [...]ний вік, ласкаво провели Покійну [...] кладовище.

ВП. П. Франц. Лескому, [...]альности, дякуємо за участь у [...]нах, а нашим дорогим [...] Дмитрові Балакимові з Бал[...] [...]чина) і дир. Юрієві Балакимові [...]лаєва над Дн. дякуємо за [...] вислови співчуття та участь у [...]

ВП. П. Радикові Купчакові [...] Членам його хору дякуємо [...] і зворушливий спів, яким [...]хоронний обряд.

Вкінці дякуємо щиро Похоронному Заведенню „Харіс“ за [...]гання уладження похорону, [...] прегарні вінці і прегарне [...]гили, а томуж Заведенню і [...]ського цвинтаря за ласкаву [...] шукання підхожого місця [...]

Усім Їм, а також усім іншим [...] Приятелям і Знайомим велике [...] подяка від нас і Покійної.

У Львові, 22. серпня 1933.

Проф. Мих. Балак[...]
Марія Слободянова, [...]